

Regering været en Udgiftsrestance paa 9 Mill. Kr. Altsaa Højregeringerne havde undladt at bruge 9 Mill. Kr. til nyttige Foranstaltninger til Jernbanevæsenets Fremme, af de Penge, som var bevilgede. Men under Venstres Regering var det blevet anderledes, idet denne kun havde undladt at bruge 6 Mill. Kr. af de Penge, som vare blevne bevilgede til nyttige Formaals Fremme, og det er jo ikke saa lidt. Han regnede altsaa ud, at der var en Nedgang af 3 Mill. Kr. paa Udgiftsrestancerne. Nu har den ærede Ordfører i de Bemærkninger, han i Dag gjorde udenfor Talernes Række, erklæret, at alt dette var en Fejlregning, at alle disse Tal, han den Gang fremsatte, vare galt regnede ud. Han var bleven gjort opmærksom derpaa, og det havde vist sig, at de vare gale. Det er ogsaa ganske rigtigt, de ere fuldstændig gale. Der findes ikke blot een, men hele tre Fejlregninger i det finansielle Overblik, som Regeringspartiets Ordfører fremsatte her som første Taler ved Finanslovens Behandling. Disse Tal, som han fremsatte for at dokumentere, at der her havde fundet et Systemskifte Sted, og som han fremsatte for dermed at imødegaa den socialdemokratiske Presses uforskammede Paastand om, at der intet Systemskifte var, disse Tal erkendes nu af det ærede Medlem efter at han fra anden Side er gjort opmærksom derpaa, og efter at han har set, at jeg i Dag skulde tale, for at være urigtige. Deri gør det ærede Medlem klogt, men dette forhindrer ikke, at hele den Tale, som var grundet paa de Tal, som nu erkendes for at være gale, gøres helt til Skamme, og at de Bemærkninger, han fremsatte om, at der var sket et Systemskifte, derved bliver til sletingen Ting. Jeg skal ikke dvæle stort ved disse Tal. Det er jo kedeligt, at det ærede Medlem for Løvel simpelthen oversprang et Aar. Han nævnede nemlig Aarene 1896—97, 1897—98 og 1899—1900, men Udgiftsrestancen for 1898—99 er faldet bort. Selvfølgelig har den været i det ærede Medlems Opskrift, men den er uheldigvis faldet ud, da han gennemgik Sagen her. Værre er det, at for det Højreaar, han særlig brugte til Udgangspunkt, Finansaaret 1900—1901, opgiver han Udgiftsrestancen til 9 Mill. Kr., medens den i Virkeligheden kun var 7 Mill. Kr., men allerværst er det, at det Gennemsnit, han nævner for de 8 Aar, og som han angiver til 9 Mill. Kr., erkender han selv, er galt, idet det kun er ca. 7 Mill. Kr., saa at der ikke er nogen væsentlig Forskel paa Udgiftsrestancen for de sidste Statsregnskaber og de 8 foregaaende. Den social-

demokratiske Presses Kritik heraf har altsaa været fuldstændig berettiget. Det er nu oplyst ved den Tale, som den ærede Finanslovsordfører i Dag har holdt, at Sløseriet fortsættes i det gamle Spor. Man har faaet Jernbanebevillinger, som man undlader at benytte, og man fortsætter Overskridelserne paa de efter vor Mening mindre heldige Militærbudgetter. Den ærede Ordfører kom ogsaa ind paa disse Overskridelser og maatte erkende, at der var en Overskridelse af 528,000 Kr. paa Krigsministerens Budget, men han undskyldte disse Overskridelser med, at de ligge i Forholdenes Natur, idet Budgettet var angivet for lavt paa visse Punkter. Saadan kan man jo ogsaa udtrykke det. Naar Tøjet ikke passer, kan man jo enten sige, at det ikke passer, fordi Tøjet er for stort, eller ogsaa fordi Manden er for lille, og man kan altsaa ogsaa sige, at Ministeriet har overskredet Budgettet, fordi det var for lavt. Nu mener den ærede Ordfører altsaa, at det er ganske i sin Orden, at Budgettet er ansat for lavt (*Anders Nielsen*: Nej). Jo, det er noget, som alle kender; men disse Enkeltheder — siger den ærede Ordfører — skulle hvile, indtil der kommer en Løsning i det hele taget gennem Forsvarskommissionens Arbejder. Indtil da mente det ærede Medlem ikke, der var noget i, at man bevidst budgetterer for lavt, som det ærede Medlem sagde, for at bevare status quo. Det er dog en ejendommelig Bevarelse af status quo, at den kun findes paa Papiret og intet andet Sted, medens Budgetterne i Virkeligheden overskrides. Jeg synes, det er en ret tarvelig Fornøjelse blot at have en Sum staaende paa Papiret, naar alle, som den ærede Ordfører erklærer, ere paa det rene med, at den maa overskrides.

Vi have nu hørt, at den ærede Ordfører ikke er saa stiv i den ædle Regnekunst. Jeg vidste, at den ærede Ordfører var bleven et helt nyt Menneske; det gamle er forbigangent, se, alt er blevet nyt. Det ærede Medlem har selv erkendt i nogle Artikler, han har skrevet i Sommer, at efter at han er traadt ind i Forsvarskommissionen, er der intet tilbage af det gamle Menneske; men at ogsaa hans Regnekunst er gaaet i Løbet, er i høj Grad uheldigt. En Helt, der regner slet, er meget at beklage, men for en Statsrevisor maa det være endnu ubehageligere at regne fejl. En Helt kan i alt Fald bruge Næverne, men en Statsrevisor skulde dog kunne bruge sit Hoved til at regne